

STÁLVIRKI

EFNISGÆÐI

Allt stál, annað en boltar, snitteinar, skinnur og rær, skal a.m.k. uppfylla kröfur ÍST EN 10025:2004 um stál í gæðaflokk S235JRG2, ef annars er ekki getið til teikningum eða í verklýsingum. Verktaki skal afhenda verkkaupa vottorð 3.1.B skv. ÍST EN 10204:1991+A1:1995 um gæði stálsins. Stál sem á að heitsinkhúða skal innihalda > 0,12% af kisil (Si).

Stáló skal vera óskemmt og standast a.m.k. kröfur ÍST EN ISO 8501-1:2001 um ryðstig B. Það skal vera laust við skillög og aðra innri galla. Galla skal meta skv. BS 5996:1993.

Allir boltar, aðrir en mürb Boltar og límboltar, og snitteinar skulu vera í styrkleikaflokki 8 skv. ÍST EN 20898-1:1991, rær í styrkleikaflokki 8 skv. ÍST EN 20898-2:1993 og skifur í flokki 200HV skv. ÍST EN ISO 7089:1983. Boltarnir, rærarnir og skifurnar skulu heitsinkhúðu með bðun skv. ÍST EN ISO 1461:1999.

Mürb Boltar og límboltar skulu a.m.k. vera í styrkleikaflokki 5.6 skv. ÍST EN 20898-1:1993, rærarnir í styrkleikaflokki 5 skv. ÍST EN 20898-2:1993 og skifurnar í flokki 100HV skv. ÍST EN ISO 7091:1983.

Snitteinar, mürb Boltar og límboltar, ásamt róm og skifum á þá, skulu heitsinkhúðaðir með a.m.k. 45 micron bykkri sinkhúð.

Skifur skulu vera undir öllum róm og undir þeim bolthausum sem eru snuðið til að herða boltana. Ef tekio fram í verklýsingu, þá skal róm læst með læsiðum eða rofi skrifugangs. Ekki má læsa róm með punktsuð.

RAFSUDUR

Öll rafsuðuvinnu skal unnin af þeim, sem hafa gild hæfnisvottorð skv. ÍST EN 287-1:1992+A1:1997 er ná yfir þær suðuðaferðir sem áfórmáðar eru að nota.

Rafsuðuvinnu skal haga þannig að formþreytingar og innri spennur verði sem minnstar. Verktaki skal þess vegna fyrir fram útbúa suðuforskriftir (suðufela) skv. ÍST EN 288-2:1992 og afhenda verkkaupa.

Suðuefni skal uppfylla kröfur ÍST EN 499:1994 og ÍST EN 758:1997 og skal valið þannig að styrkur þess og seigla eftir suðuverði a.m.k. jöfn styrk og seiglu grunnefnið. Öll rafsuðuvinnu skal uppfylla skýrðin í ÍST EN 1011-1:1998+A1:2002 og allar rafsuður skulu a.m.k. standast kröfur um flokk D í ÍST EN 25817:1992 (sjá m.a. töflu II).

Suðutákn eru skv. ÍST EN 22553:1994, helstu tákni og merking þeirra er sýnd í töflu I.

YFIRBORDSMEDHÖNDLUN

Almennt

Allar kantir á plötum og endum á stöngum og bitum, sem verða sýmlegir, skulu slípaðir þannig að ójöfnur verði minni en 0.5 mm frá sléttum fleti. Allar skarpar brúnar á fullunu stálvíku skal auk þess slípa ávalar, þannig að $1 < R < 1.5$ mm.

Sá hluti yfirborðs íteyptur stáli, sem steypa leggst að, má vera sinkhúðaður eða grunnmálaður, nema annað sé tekio fram.

Sinkhúðað en ómálað stál

Pykkt sinkhúðar er ýmist skilgreind sem micrometri (micron) eða sem gr. a.m. en 1 micron = 1 μm = gr. m2 / 7.14. Uppgefin pykkt sinkhúðar á smíðastáli er pykkt sinkhúðar á plötuhlið, t.d. 115 micron = 115 μm. Fyrir bunnar plötur, t.d. bak og veggplötur er uppgefin byngd a m2 almennt heildarykkji sinkhúðar báðum megin. Dæmi: Bárustál með sinkbykki 275 gr./m2 svarar til sinkþykktar hvors flatar $275 / 7.14 * 0.5 = 19 \mu\text{m} = 19 \text{ micron}$.

Sinkhúðað og málað stál

Stálið skal heitsinkhúðað með bðun i samræmi við ÍST EN ISO 1461:1999. Það skal síðan hreinsað og grunnað með sinkrikum epoxygrunni sem binst sinkhúðinni. Skemmdir á sinkhúðinni skal hreinsa og grunna með sama grunni.

Sandblásíð og málað stál

Stálið skal sandblásíð þar til yfirborð þess stenst kröfur ÍST EN ISO 8501-1:2001 um sandblásturstigjöld 2 ½. Strax eftir sandblásturinn, innan 4 kist. og aður en ryðsílja nær að myndast á stálinu, skal það grunnað með sinkrikum epoxygrunni. Purnfilmupykkt grunnsins skal vera 25 - 30 micron.

UPPSETNING OG NÁKVÆMNIKRÓFUR

Verktaki ber alla ábyrgð að útsetningum og mælingum á byggingarstað. Hann skal byrja áður en uppsetning hefst ganga úr skugga um að staðsettning allra undirstöðubolta og annarra tengingar sé innan tilskilina nákvæmnirkrafna.

Nákvæmni í smíði og reisingu stálvíkisins skal hvergi vera utan leyfilegra frávika skv. gr. 11 í ÍST ENV 1090-1:1996. Auk þess skal verktaki bæði við smíði og reisingu fylgia ákvæðum kaffa 7 í ENV 1993-1-1:1992 "Eurocode 3" og stálvíkrið fullnægja þeim nákvæmnirkröfum, sem þar eru settar fram, því þær eru forsendur hönnunar virkisins.

TAFLA II - LEYFILEG VIKMÓRK SUÐUGALLA Í KVERKSÚDUR

SUÐUGALLI	Flokkur D	Flokkur C	Flokkur B
Öfullnægandi gegnumsuða	Stuttur galli h< 0.25, max. 2.0 mm Langur galli ekki leyfður	Stuttur galli h< 0.15, max. 1.5 mm Langur galli ekki leyfður	EKKI LEYFÐUR
Passar illa saman	h< 1.0 mm + 0.3a max. 4 mm	h< 0.5 mm + 0.2a max. 3 mm	h< 0.5 mm + 0.1a max. 2 mm
Undirskurður, kantsár	h< 1.5 mm	h< 1.0 mm	h< 0.5 mm
Önhófeg kúpa Of mikil íhvolt	h< 1 mm + 0.25b max. 5 mm	h< 1 mm + 0.15b max. 4 mm	h< 1 mm + 0.1b max. 3 mm
Kverksuða með bykkt hálslins stærri en naðngildi	h< 1 mm + 0.3a max. 5 mm	h< 1 mm + 0.2a max. 4 mm	h< 1 mm + 0.15a max. 3 mm
Kverksuða með bykkt hálslins minni en naðngildi	Stuttur galli h< 0.3 mm + 0.1a max. 2 mm Langur galli ekki leyfður	Stuttur galli h< 0.3 mm + 0.1a max. 1 mm Langur galli ekki leyfður	EKKI LEYFÐUR
Of mikil ósamhverfa	h< 2.0 mm + 0.2a	h< 2.0 mm + 0.15a	h< 1.5 mm + 0.15a

Stuttur galli: Einn eða flæri gallar með heildarlengd < 25 mm pr. 100 mm af suðu eða max. 25% af suðulengd ef suða < 100 mm.
Langur galli: Einn eða flæri gallar með heildarlengd > 25 mm pr. 100 mm af suðu eða min. 25% af suðulengd ef suða < 100 mm.
Vikmörk suðugalla í þessu verki eru skv. flokkum skilgreindum í verklýsingu og á smíðateikningum stáls.

TAFLA I - SUÐUTÁKN SKV. ÍST EN 22553:1994

STÚFSUÐUR			
	Stúfsuða: V-suða á örvarhlíð	Ef lengd suðu er ekki skráð skal suðan vera samfelld alla hlíðina.	
	Stúfsuða: V-suða gegnt örvarhlíð	Ef dýpt stúfsuðu er ekki skráð skal suðan hafa fulla gegnumbræðslu.	
	Stúfsuða: Hálf V-suða *) á örvarhlíð	Stúfsuður án fullar gegnumbræðslu eru auðkenndar með dýpt suðunnar framan við suðutákn.	
	Stúfsuða: Hálf V-suða *) gegnt örvarhlíð	Dýpt suðunnar, s, er minnsta fjar-lægð frá yfirborði plótu að rót suðunnar.	
	Stúfsuða: X-suða	*) Örvaroddurinn bendir á bann plótkunt sem forma skal.	
	Stúfsuða: K-suða *)		
		**) Ýmsar athugasemdir um suðuna geta verið skráðar aftan við tákni.	

KVERKSUÐUR			
a5	5 mm kverksuða, l=70 mm, á örvarhlíð	Tilgreint er með bök-staf hvort malid er: a: hæð prihyrnings sem er innitaður í kver, s: suðudýpt að rót, z: hlíðarlengd suðu, t.d. a5, s6 eða z7.	
a6	6 mm kverksuða, l=80 mm, gegnt örvarhlíð		
a7	7 mm kverksuða, l=90 mm, á báðum hlíðum	Ef lengd suðu er ekki skráð skal suðan vera samfelld alla hlíðina.	
VIÐBÓTARTÁKN			
	Yfirborð suðu		

MÁLMTÆRING - OXÍÐMYNDUN

Tæringerarvönum er gerð skil í verklýsingu og/eða á teikningum stálvíkis.

I tærindi umhverfi, þar sem boltar eru notaðir til að festa saman eðalmál og óeðalmál skal einangra málmaða hvorn frá óðrum með viðeigandi nylón eða plastskínum í stað jármáskina skv. verklýsingu og í samræði við effirlitismann verkkaupa.

I tærindi umhverfi skal forðast að nota ryðfria nagla og skrúfur eða aðrar ryðfriðar festingar týr veggklæðningar eða pakklæðningar úr áli eða stali, nema slikt sé leyft skv. verklýsingu og í samræði við effirlitismann verkkaupa. Ekki skal nota slikar festingar nema einangrandi pakkingar séu lagðar undir nagla- eða skrúfuðausana.

SAMSVARANDI STÁLGÆÐI

Gæðaflokkun stáls skv. mismunandi stóðum

EN 10025	DIN
S185	Fe 310-0
S235JR	Fe 360 B
S235JRG1	Fe 360 BFU
S235JRG2	Fe 360 BN
S235JO	Fe 360 C
S235JG3	Fe 360 D1
S235JG4	Fe 360 D2
S275JR	Fe 430 B
S275JO	Fe 430 C
S275JG3	Fe 430 D1
S275JG4	Fe 430 D2
S355JR	Fe 510 B
S355JO	Fe 510 C
S355JG3	Fe 510 D1
S355JG4	Fe 510 D2
S355K2G3	Fe 510 DD1
S355K2G4	Fe 510 DD2

STÚFSUÐUR - FORVINNA PLÓTUKANTA

Fúgugerð	Aðf. suðu	t	s	k	v	Atths.
I-suða						
	A 1.5-3	<1				a)
	4-12	0-2				b)
	B 6-15	<1				
	C 6-15	0-2				a)
	D 3-12	<1				
X-suða						